

A tovább K-re található 5. és a törmelékkővel újabban telehordott nagy, mélyebb szintű 6. térben nem kutattunk, így ezek kapcsolata az előzőkkel még nem ismert. Kiderült azonban, hogy az utóbbihoz már nem kapcsolódott további falazott építmény kelet felé. Az itt D és K felé erősen emelkedő sziklafelszín D-i részén – vékony égésréteg felett – végig csak egy monumentális, átlag 50 cm (!) vastag, többrétegű paticsos pusztulási réteget tárhattunk fel – ez alatt csupán az alacsonyabb É-i várfal melletti részen volt egy kiegyenlítő feltöltés. Dél, azaz a felsővár felé ez az ugyancsak egy égett felületre rakódott rétegsor éles határ nélkül ért véget – azaz elfogyott az emelkedő sziklán –, kőfal nem mutatkozott. É felé e réteg néha még a ledőlt várfalra is rácsúszott, ugyanakkor Ny és K felé még nem értük el a szélét. Megfigyeléseink szerint egy hatalmas, favázás, agyagkitöltésű falazattal emelt építményről lehet itt szó – e rétegsor aligha zuhanhatott ide a felsővárból. Így a felsővár eredeti feljárójáról sem sikerült adatokat nyernünk.

Befejeztük a K-i nagy, eddig ágyúbástyának nevezett ötszögű ágyútorony alaprajzának és falkoronájának tisztázását, feltártuk keskenyebb Ny-i falát, mögötte kis sziklatérrel. Betöltésének további kitermelése csak falkoronái konzerválása után lehetséges. Kapcsolata az alsóvárral, így az eredeti közlekedési útvonal tisztázása is még további feltárást igényel.

Ez évi munkánk befejezéseként feltártuk az alsóvár É felé kinyúló, korábban négyzetesnek tartott, de végül félkörívesnek bizonyult tornyát is. A meredek hegyoldalba épült, s ennek megfelelően erősen lepusztult – bár a K-i oldalon azért relatíve magasan megmaradt – toronyfalazatokat úgy tártuk fel, hogy az épület belsejében szélesebb tanufalat hagytunk meg.

Mivel a tornyot ma az alsóvár udvara felé lezáró D-i fal belső oldalának feltáráására nem volt lehetőségünk, az építmény teljes értékelését nem tudtuk elvégezni. Azt azonban megállapíthattuk, hogy a torony együtt épült a várfallal, de nem volt eldönthető, hogy az udvar (tér-sor) felőli D-i fala K-i, jobban rakott része is ekkor készült-e, vagy pedig későbbi periódus emléke, s netán Ny-on is volt-e párja. Az mindenestre bizonyos, hogy a ma a K-i részen megfigyelhető hevenyészett elfalazás igen kései, talán már a vár életének utolsó szakaszából származik. Az sem zárható ki, hogy építésére azért volt szükség, mert maga a torony is elpusztult. Az É-i fal két repedéséről, illetve az itt megfigyelt síkeltérésről nem volt megállapítható, hogy építési hibáról, kidőlés nyomáról vagy pedig újjáépítésről van-e szó. Nem világos emellett még a torony belső szintjének kérdése sem, bár nagyon valószínű, hogy a betöltés felső részén megfigyelt – egyébként É felé erősen lejtő – markáns habarcsréteg értelmezhető a toronyfalak megépítése után sorrakerült feltöltést lezáró szintként. Végül letisztítottuk a toronytól K-re induló s külső síkjában már 2000-ben kibontott várfal koronáját is.

FELD ISTVÁN

242. Salköveskút, Vasút utca

(Vas megye) Rő, Kk

2002. október 30-án terepbejárást végeztünk a Meszleni-árok teraszán D felé, a vasútig.

Korábban, május 22-én leletmentést végeztünk a Vasút u. 339. hrsz-on épülő családi ház területén, amely a Meszleni-árok É-i oldalán van. Itt 4 késő középkori-kora újkori (kb. 17. századi) temető sírjait bolygatták meg. Megfigyelésem szerint a temető a falu felé, a már felépült házak irányába (pl. Vasút utca 15.) terjed. Egy szegelt, fakoporsós sírt teljes mértékben feltártunk, amelyben egy bronzgyűrűt találtunk. A temető korábban előttünk ismeretlen volt.

A múúttól K-re semmilyen régészeti jelenséget nem tapasztaltunk, cserepeket sem találtunk. A múúttól Nyra a szántáson római kori és késő középkori-újkori edénytöredékeket gyűjtöttünk. Ezek településre utalnak. A fiatalabb település temetőjének részletét tárhattuk fel májusban.

ILON GÁBOR

243. Ságújfalu, Kossuth út 177.

(Nógrád megye) B

Az ismert bronzkori földvár tövében egy gázberuházáshoz kapcsolódóan megelőző feltárást végeztünk egy be-kötőcsonc tervezett helyén. A 2x5 m-es szelvényben a Pilinyi-kultúra hat méhkas alakú gödrét tártuk fel, s eközben a szomszédoktól begyűjtöttük a korábbi építkezésekkor előkerült leleteket.

TANKÓ KÁROLY

244. Sárszentlőrinc, Úzd, Pusztaszentegyház

(Tolna megye) Ø

Az Ódor János Gábor által 2001-ben a Sárszentlőrinc-kölesdi országút és a Sió között azonosított középkori faluhely templomát kerestük. A lelőhely Ny-i folytatásában, az országúttal párhuzamos, keskeny erdősáv Ny-i oldalán fekvő meredek domboldalon nem találtunk régészeti leletet. A templom a 20 éve még nem létezett erdősávban kereshető.

ÓDOR JÁNOS GÁBOR – K. NÉMETH ANDRÁS

245. Sárszentlőrinc, Úzd, Sió-part

(Tolna megye) U, B, Rő, Á

2001 augusztusában lakossági bejelentés alapján Vizi Márta és dr. Miklós Zsuzsa helyszíni szemlét tartott, mert a Sió partján fakitermelést folytattak, és a bejelentés szerint régészeti leletek láthatók a felszínen. A helyszíni szemle során kiderült, hogy nem fakitermelésről van szó, hanem a Sió mederszabályozásával együtt partszakaszok rézsűzésére is sor fog kerülni. A terepbejárást során őskori és római kerámialeleteket találtunk. A munkálatokat leállítottuk, a Wosinsky Mór Megyei Múzeum kérésére a KÖH ideiglenesen régészetileg védetté nyilvánította a lelőhelyet.